

حرف درشت

تویتر، تتلو و ترامپ

پوریا عالمی

● تویتر اعلام کرده: «حساب کاربری دونالد ترامپ را نمی‌بندد». این تصمیم تویتر واکنش‌های زیادی را برانگیخت و مردم شاکی شدند که اگر توییت‌های ترامپ، نفرت‌پراکنی می‌کند، چرا توییتر آن را نمی‌بندد؟

تویتر هم پاسخ داده: «افراد منتخب جهان نقش مهمی در گفت‌وگوهای شبکه‌های اجتماعی- از جمله تویتر- دارند، زیرا تأثیری بی‌نظیر بر جامعه می‌گذارند و مردم باید حقایق را بدانند».

ما با حرف تویتر موافقیم؛ مثلاً در ایران هم عین آمریکا، یکی از منتخیان اصلی مردم، امیر تتلو است که با سه میلیون فالوئر توانسته مهم‌ترین موج اجتماعی قرن را تشکیل بدهد. او علاوه‌بر اینکه صاحب نظریه فلسفی «بی‌بغو» است، در انتخابات گذشته ریاست‌جمهوری از یک کاندیدا طرفداری کرد و باهاش عکس منتشر کرد که به دلیل محبوبیت زیادی که تتلو داشت، همه به همین دلیل هم که شده، رفتند به کاندیدای مقابل – حسن روحانی – رای دادند.

البته بین این موضوع که امیر تتلو تأثیر بیشتری در رای آوردن حسن روحانی داشته یا حسین دهباشی، بین دانشمندان اختلاف است! چون به‌رحال تا این لحظه تنها این دو نفر بوده‌اند که روحانی را روحانی کردند.

خلاصه از لحاظ بیزینس هم که نگاه کنی، حق با تویتر است. الان خود ما هیچی – یک عقل‌کل دیگر! – نوبی تویتر و اینستاگرام چیزی می‌نویسد، چندتا لایک می‌خورد؟ اما تتلو و ترامپ بنویسند چنندا؟ پس از لحاظ لایک هم حساب کنید، اگر تویتر بخواد کسی را بلاک کند حتما ما هستیم، نه آن دانشمندان.

حالا که صحبت از ترامپ شد، جـا دارد یادی بکنیم از دکتر محمود احمدی‌نژاد که آن‌همه تلاش کرد که با حرف‌ها و کارهای محیرالعقولش آثری در تاریخ بگذارد. متنها ترامپ آمد و با دوتا سخترانی شهرت احمدی‌نژاد را در تولید جملات قصار و گرفتن عکس‌های مفهومی، از آن خورد. ای آقای احمدی‌نژاد! ای دکترا! ای مهندس! باور کن هیچ‌کدام اینها، نه ترامپ، نه تتلو، نه فلائی و فلائی، هیچ‌کدام نمی‌توانند جای تو را در دل ما بگیرند. لطفا یک صفحه در اینستاگرام باز کن و هی برای ما با درخت و زمبیل استوری بگذار. تتکیو.

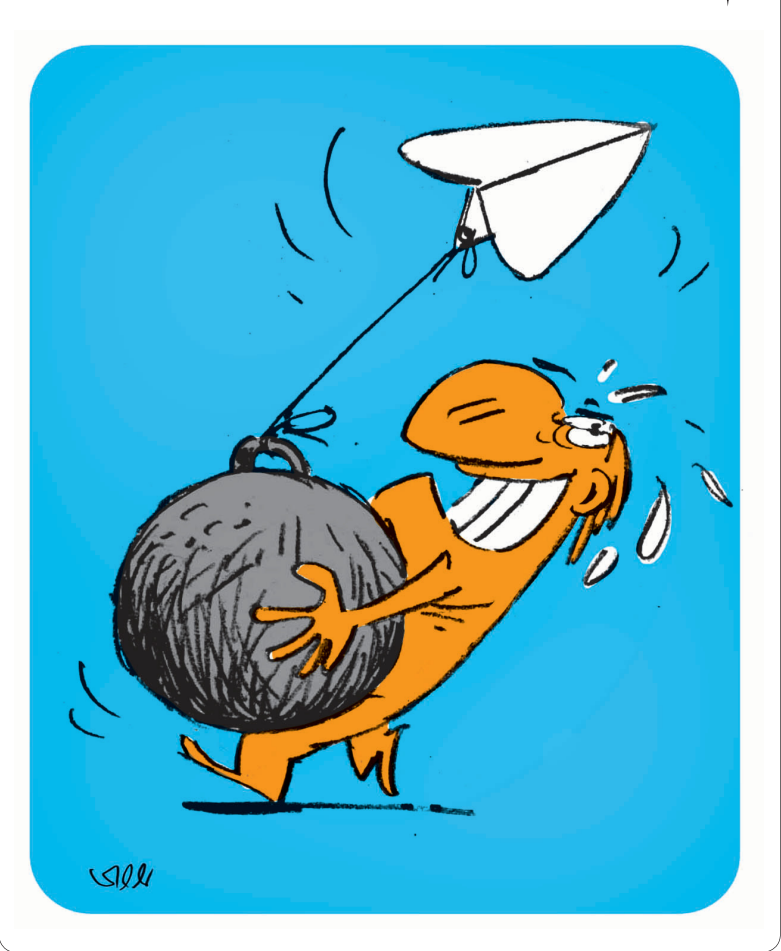
شترق روزنامه

یکشنبه ۱۷ دی ۱۳۹۶ • ۱۹ ربیع‌الثانی ۱۴۳۹ • ۷ ژانویه ۲۰۱۸ • سال پانزدهم • شماره ۳۰۵۴ • ۱۶ صفحه اذان ظهر تهران ۱۲:۱۱ • اذان مغرب ۱۷:۲۷ • اذان صبح فردا ۵:۴۵ • طلوع آفتاب ۷:۱۵

روزنامه‌فردا

کارتون خواب

محمدرضا ثقفی

خیابان‌گردی

مجاهدین اسلام

حسین ملکی

از میدان شهدای منطقه ۱۴ آغاز می‌شود و همین‌طور می‌آید و می‌آید تا برسد به منطقه ۱۲ و خیابان ابن‌سینا. در این بین با دو تقاطع قدیمی و مهم هم در ارتباط است. خیابان ایران و مردم و همین‌طور دو بیمارستان مهم آن منطقه؛ یعنی شفا یحیائیان و معیری، اما شناخته‌شدنش به‌خاطر اینها نیست. شناخته‌شدنش به‌خاطر قرارداشتن دیوار مجلس است و در ورود و خروج نمایندگانش به آن. مجاهدین اسلام در اصل خیابان پرفت‌وآمد نمایندگان مردم است تا حضور و تجمع مردم، البته متأسفانه. این خیابان دری برای ورود مردم به دفاتر نمایندگان شهرشان و ملاقات با آنها و طرح خواسته‌های فردی دارد، اما مکانی برای تجمع و طرح درخواست‌های جمعی ندارد. از میدان شهدا تا در ورود مجلس، خیابان مثریه‌متر عریض‌تر می‌شود و این زیادشدن عرض به معنای اضافه‌شدن فضای برای توقف نیست. اینجا ناپسندید. در هر نقطه این خیابان که مجاور مجلس است، اگر بایستید، سربازی هست که این جمله را به شما بگوید و بعد راهنمایی‌تان کند که زودتر این مکان را ترک کنید؛ مکانی که آن‌قدر عریض است که اگر تجمعی هم در آن صورت بگیرد، اصلا به چشم نمی‌آید. در‌صورتی‌که نباید چنین باشد، چراکه اینجا باید خیابان مطالبات باشد؛ مطالبات جمعی البته. این خیابان‌ها باید در معرض دید باشند؛ هم در معرض دید کسانی که مطالبه از آنهاست و هم کسانی که ممکن است با مطالبه‌گران خواسته یکسانی داشته باشند. مجاهدین اسلام اما چنین نیست. پنجره دید نمایندگان آن‌قدر با فاصله از خیابان است که مطالبه‌گران اگر هم در آن عرض زیاد دور هم جمع شوند، دیده نشوند و صدای تردد موتورها و ماشین‌های خیابان آن‌قدر بلند هست که صدای آنها هرگز شنیده نشود. برای همین مطالبه‌گری جمعی اندکی هم اگر بخواهد در این خیابان شکل بگیرد، مطالبه‌گران همگی پناه می‌برند به انتهای این خیابان و تقاطع آن با خیابان ابن‌سینا؛ جایی که یک مثلث کوچک از بلوک‌های سیمانی تشکیل شده است برای نظم‌دهی به ورود و خروج وسایل نقلیه.

پیشنهاد

سرزمین هرز الیوت به روایت صالح نجفی

صالح نجفی از روز دوشنبه، ۱۸ دی ۱۳۹۶، ساعت ۱۷:۳۰ دوره جدید درسگفتارهای خود در مؤسسه مطالعات سیاسی-اقتصادی «پرسش» را آغاز می‌کند. نجفی در این دوره به سراغ مجموعه شعر جذاب و بحث‌برانگیز سرزمین هرز تی‌اس‌الیوت رفته است. درسگفتار «نوشتن بر/ در ویرانه‌ها: در سرزمین هرز تی‌اس‌الیوت» در چهار جلسه به بررسی و واکاوی این اثر تأثیرگذار خواهد پرداخت. علاقه‌مندان برای کسب اطلاعات بیشتر و شرکت در این درسگفتار می‌توانند با روابط‌عمومی مؤسسه پرسش تماس بگیرند. مؤسسه پرسش در خیابان قائم‌مقام‌قراهنی، پایین‌تر از خیابان استاد مطهری، کوچه شبنم، پلاک ۳، واقع شده است.

مغز اجتماعی ۳-

سال نو مسیحی و نظریه آشوب

که هنوز حدود یک‌سال از عمر سمینارهای ادواری مغزپوهی ما نمی‌گذشت (۱۳۷۵)، راجع‌به نظریه آشوب در نظام‌های فیزیکی و طبیعی سخنرانی کرد. ما عادت داریم این‌طور تصور کنیم که نظم بر جهان طبیعی که در آن زیست می‌کنیم، غالب است و این نظم خطی، علت و معلولی و قابل پیش‌بینی است. اما پژوهش‌ها نشان می‌دهد که جهان فیزیکی و نظام‌های درون آن در طبیعت دانما در مرز آشوب قرار دارند؛ یعنی در طول زمان، می‌توانند به‌طور غیرخطی رفتاری غیرقابل‌پیش‌بینی و غیرحتمی و غیرقابل اندازه‌گیری از خود نشان دهند. بنابراین آشوب و بی‌نظمی و غیرقابل‌پیش‌بینی بودن، بخشی از رفتار طبیعی در جهان فیزیکی است. نظام‌های پیچیده طبیعی شاید برای خوگیری و تطابق با تغییرات محیطی و تأمین بقای خود نیاز دارند تا در مرز بین نظم و آشوب بمانند. این شرایط است که برای نظام‌های پویا، امکان عبور و رهایی از زندان دترمینیسم غیرقابل دگرگونی و تغییر را ممکن می‌کند و از جبر حتمیت می‌کاهد و امکان رهایی از وضع موجود را غیرممکن نمی‌کند. بسیاری از مغزپوهان نیز که به پویایی سلسله‌اعصاب انسان تأکید می‌کنند، فعالیت مغز را برای ایجاد خلایق و گذر از مرز ناممکن‌ها و رسیدن به آرزوها و خواسته‌های برآورده‌نشده، در تابعیت از مکانیسم‌های غیرخطی و زیستن در مرز بین نظم و آشوب و حرکت بین این دو حیطه و زاینده‌شدن نظم از درون آشوب و آشوب از میان نظم، ممکن می‌دانند.

جا دارد یاد «کارولوکس» را در آستانه سال جدید میلادی گرامی داریم؛ دانشمندی که برای فهم ما از مغز و از جهان فیزیکی پیرامون ما تلاش پرباری داشت.

مغز اجتماعی ۳-

مغز اجتماعی ۳-

گزارش فردا

در دیدار هیئت‌مدیره انجمن صنفی روزنامه‌نگاران تهران با وزیر کار مطرح شد

اصلاح سیاست رسانه‌ای کشور

نیز با اشاره به عوامل تهدید آینده روزنامه‌نگاری و روزنامه‌نگاران کشور گفت: «نبود امنیت شغلی، دستمزدهای پایین، تأخیرهای طولانی‌مدت در پرداخت حقوق، مشکل بیمه و نبود بیمه تکمیلی مناسب موجب شده است تا اغلب اهل قلم کارآمد عرصه روزنامه‌نگاری را ترک کنند و بخش عمده‌ای از روزنامه‌نگاران باقی‌مانده و جدیدالورودها به این حوزه از انگیزه لازم برخوردار نباشند». او در بخش دیگری از این نشست به مشکل قیمت بالای کاغذ که به‌تازگی مسبب شد تا چند روزنامه با کاهش تیراژ و تعداد صفحات و حتی تعطیلی روبه‌رو شوند، اشاره کرد و گفت: «البته مطبوعات قادرند با تکیه بر توان تولید تحریریه مجرب و تولید مطالبی که به‌ویژه در شبکه‌های اجتماعی جای آنها خالی است، به بقای تأثیرگذار خود ادامه دهند». یکی از مسائلی که در این نشست از سوی حاضران مطرح شد، تبعیض در اعمال محدودیت‌ها میان مطبوعات بود، برخی از رسانه‌ها باید بابت موارد جزئی و حتی خوانش‌های متفاوت از مطالب‌شان تاوان سنگینی بدهند و برخی دیگر خبر، فرید مدرسی، عضو‌علی‌البدل هیئت‌مدیره، نیز در بخشی از سخنانش اشاره کرد: «امروز سیستم مدیریتی تا حدودی متوجه شده است که باید از نگاه تضعیف‌کننده و در مقابل درخواست هواداری بی‌چون‌وچرا از رسانه‌ها به سوی تقویت‌بخشی و بسترسازی مثبت برای آنان حرکت کند. این مسئله حتی در مواضع مدافعان محدودیت‌آفرینی برای رسانه‌ها هم مشهود است. بنابراین پسندیده است که دولت با محوریت نهادهای بالادستی همچون شورای عالی امنیت ملی، تقویت رسانه‌ها را به‌عنوان راهبردی برای امنیت ملی مدنظر قرار دهد. معضل دیگری هم که باید نهادهای بالادستی و بالطبع دولت و شورای امنیت ملی برای آن راهکاری تدوین کنند، رفع هرج‌ومرج در خطوط قرمز نانوشته، تلویچی و بدون چارچوب نهادهای قانونی است که در زمان، مکان، نوع رسانه، نهادهای تذکردهنده ... و متفاوت است و اصحاب رسانه را دچار اخلال سیستمی کرده و می‌کند و البته قطعا به ضرر نظام سیاسی-اجتماعی حاکم هم خواهد بود».

در این جلسه شهیرار شمس‌مستوفی، دبیر انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران، به خواسته‌های صنفی اشاره کرد و گفت: «صنف روزنامه‌نگار دغدغه‌های عدیده‌ای دارد؛ از حقوق و دستمزد گرفته تا بیمه و آینده شغلی، از آزادی و امنیت تا ترس از آینده. در این شرایط انجمن تهران سعی دارد تا بتواند بخشی از این مشکلات را چاره‌جویی کند که این امر بدون کمک‌های نهادهای ذی‌ربط بسیار دشوار است».

شمس‌مستوفی در پایان گفت: «محلی برای استقرار انجمن، رفع دغدغه بیمه‌ای روزنامه‌نگاران، تأمین منابع برای بیمه تکمیلی، ایجاد امکان برای گفت‌وگو با نهادهای حاکمیتی و پیگیری تشکیل یک شعبه تخصصی تأمین اجتماعی برای روزنامه‌نگاران از فوری‌ترین برنامه‌های انجمن تهران است». در پایان این دیدار وزیر تعاون کار و رفاه اجتماعی قول همه‌گونه همکاری و همراهی با انجمن تهران در چارچوب قوانین را داد. همچنین در هفته پیش اعضای هیئت‌مدیره و هیئت مؤسس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران در محل روزنامه اطلاعات نشست مشترکی برگزار کرده بودند.

شرق: اعضای هیئت‌مدیره و هیئت مؤسس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران با وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی دیدار کردند. در این دیدار هم مسائل صنفی و هم مسائل ملی از سوی حاضران مطرح شد. علی ربیعی، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، ضمن تبریک به اعضای منتخب هیئت‌مدیره انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران، گفت: «در جامعه‌ای مثل کشور ما که تحزب شکل نمی‌گیرد، نهادهای مدنی می‌توانند راه توسعه جامعه مدنی را هموار کنند و ازاین‌رو تشکیل هر نهاد مدنی و صنفی نوبدبخش است».

همچنین ربیعی از آمادگی این وزارتخانه در همکاری و هم‌اندیشی با انجمن صنفی روزنامه‌نگاران خبر داد و گفت: «میدوارم انجمن صنفی روزنامه‌نگاران بتواند به یک نهاد قدرتمند صنفی تبدیل شود و به‌عنوان یک کانون گفت‌وگوی اجتماعی فعالیت مؤثری داشته باشد».

عباس عبدی، رئیس هیئت‌مدیره انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران، نیز در این دیدار گفت: «اگرچه ما یک انجمن صنفی هستیم، ولی در درجه اول باید بتوانیم در این‌صنف کالا و خدمات مناسب را تولید و عرضه کنیم، اگر چنین نباشد و محدودیت‌های گوناگون بر صنف وارد شود، درنهایت نه کالا و خدمت مناسبی عرضه می‌شود و نه مردم رغبتی به استفاده از این کالا و خدمات خواهند داشت و نتیجه همین می‌شود که می‌بینیم زیر مردم به کالای تحلیل و خبر نیازمند هستند. اگر رسانه داخلی نتواند آن را تولید و عرضه کند، به رسانه‌های جانشین پناه خواهند برد. مسئولیت افزایش بازدیدکنندگان رسانه‌های غیررسمی با کسانی است که مانع کارکرد درست رسانه‌های رسمی می‌شوند و بستن و فیلترینگ آنها هم مشکلی را حل نخواهد کرد».

او افزود: «بنابراین از دولت می‌خواهیم که مصرا نسبت به اصلاح وضعیت سیاست رسانه‌ای کشور اقدام کند، صنف روزنامه‌نگار بدون فضای رسانه‌ای آزاد مثل ماهی‌ای است که در استخر خالی قرار داده شود».

عبدی همچنین مطالبه این چند سال روزنامه‌نگاران از دولت تدبیر و امید را یادآوری کرد و گفت: «اگرچه تشکیل انجمن تهران گامی به پیش است، ولی ما کماکان اصرار داریم که مشکلات خانه اصلی روزنامه‌نگاران یعنی انجمن روزنامه‌نگاران ایران رفع شود تا همه روزنامه‌نگاران کشور دوباره گردهم آیند و در جهت ارتقای صنف با یکدیگر همکاری کنند».

در ادامه این دیدار کامبیز نوروزی، نایب‌رئیس هیئت‌مدیره، گفت: «روزنامه‌نگاری قطعا به امنیت و استقلال نیاز دارد و برای تقویت این امنیت و استقلال داشتن نهاد صنفی ضروری و لازم است. انجمن صنفی باید بتواند ضمن تقویت استقلال روزنامه‌نگاری در زمینه‌های حمایتی نیز گام‌هایی بردارد».

وی ضمن تأکید بر تعامل میان انجمن و نهادهای دیگر گفت: «بی‌شک تعامل می‌تواند بسیاری از بدبینی‌ها را مرتفع کرده و راه را برای تقویت هرچه بیشتر توان کشور باز کند». و ادامه داد: «هر چقدر امنیت و استقلال روزنامه‌نگاران بیشتر باشد به‌نفع کشور است و این امر احتیاج به مساعدت ملی دارد». داوود محمدی، عضو هیئت مؤسس انجمن،